

- 1 ----- תפילות וסגולות שונות
- 1 ----- לחש לעין הרע
- 1 ----- אגרת הרמב"ן
- 2 ----- תפילת השל"ה הקדוש

תפילות וסגולות שונות

לחש לעין הרע

לחש לעין הרע בדוק ומנוסה מספר עבודת הקודש להחיד"א זיע"א:

משביע אני עליכם כל מין עינא בישא. עינא אוכמא, עינא צרובא, עינא תכלתא, עינא ירוקא, עינא ארוקא, עינא קצרה, עינא רחבה, עינא צרה, עינא ישרה, עינא עקומה עינא עגולה, עינא שוקעת, עינא בולטת, עינא רואה, עינא מבטת, עינא בוקעת, עינא שואבת, עינא דדכורא, עינא דנוקבא, עינא דאיש ואשתו, עין דאשה ובתה, עין דאשה וקרובתה, עין דבחור, עין דזקן, עין דזקנה, עין דבתולה, עין דבעולה, עין דאלמנה עין דנשואה, עין דגרושה, כל מין, עינא בישא שיש בעולם שראתה והביטה ודברה בעין הרע על (פ"ב פלונית) גזרנא ואשבוענא לכון בההוא עינא עלאה, עינא קדישא, עינא חדא, עינא חורא, עינא דאיהי חור גו חור, עינא דכליל כל חור, עינא דכלא ימינא עינא פקיקא, עינא דאשגחותא תדירא, עינא דכלא רחמי, עינא דאיהי רחמי גו רחמי עינא דכליל כל רחמי, עינא דלית עלה גבנוני, עינא דלא אדמיו ולא נאים, עינא דכל עינין בישין אתכפפין ואתטמון גו כיפין מן קדמוהי, עינא דנטיר לישראל פדכתב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וכתב הנה, עין יהנה (יאהדונה) אל יראיו למיחלים לחסדו:

בההיא עינא עלאה, גזרית ואשבועית עליכון כל מין עינא בישא שתסורו ותערכו ותברחו ותרחיקו מעל (פ"ב פלונית) ומעל כל בני ביתו (לנקיבה ביתה), ולא יהיה לכם פח לשלוט בפ"ב פלונית ובכל בני ביתו (לנקיבה ביתה), לא ביום ולא בלילה לא בהקיץ ולא בחלום, לא בשום אבר מרמ"ח אבריו, ולא בשום גיד משס"ה גידיו, (לנקיבה לא בשום אבר מאבריה ולא בשום גיד מגידיה) מהיום ולעולם אמן נצח סלה ועד:

(ג"פ) **אתה** סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:

(ג"פ) **סלה** תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה:

כל זה יאמר ג' פעמים:

אגרת הרמב"ן

האגרת הזאת שלח הרמב"ן ז"ל מעירו לקטולניא לבנו על הענוה וצוה בו שיקראנה פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו ויהיה רגיל בו בעל פה כדי לחנכם בילדותם ביראת שמים. ובישר לו שביום שיקרא אגרת זה שיענוהו מן השמים כל מה שישאל. וכל מי שירגיל לאומרו בודאי יהא ניצול מכל צרה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא

שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ, וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. תִּתְּנֶהָג תְּמִיד לְדַבֵּר כָּל דְּבָרֶיךָ בְּנִחַת לְכָל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבְזָה תִּנְצֵל מִן הַפֶּעַס, שֶׁהִיא מִדָּה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם. וְכֵן אֲמַרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, כָּל הַפּוֹעֵס כָּל מִינֵי גֵיהֶנֶם שׁוֹלְטִין בוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר הִסֵּר פֶּעַס מִלִּבָּהּ, וְהִעֲבִיר רָעָה מִבְּשָׂרָהּ, וְאִין רָעָה אֵלָּא גֵיהֶנֶם, שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה. וְכֹאֲשֶׁר תִּנְצֵל מִן הַפֶּעַס תִּעֲלֶה עַל לִבָּהּ מִדַּת הָעֲנוּהָ שֶׁהִיא מִדָּה טוֹבָה מִכָּל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲקֹב עֲנוּהָ יִרְאֵת יְהוָה: וּבְעֵבֹר הָעֲנוּהָ תִּעֲלֶה עַל לִבָּהּ מִדַּת הִירְאָה, כִּי תִתֵּן אֶל לִבָּהּ תְּמִיד, מֵאַיִן בָּאתָ, וְלֹאֵן אֲתָה הוֹלֵךְ, וְשֹׂאֲתָה רָמָה וְתוֹלְעָה בְּחִיָּהּ, וְאֵף כִּי בְמוֹתָהּ, וְלִפְנֵי מִי אֲתָה עֹתִיד לִיתֵן דִּין וְחֹשְׁבוֹן, לִפְנֵי מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ, אֵף כִּי לְבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְנֶאֱמַר הֲלֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֹא נְאֻם יְהוָה וְכֹאֲשֶׁר תִּחְשׁוּב אֵת כָּל אֱלֹהִים, תִּירָא מִבוֹרְאָהּ וְתִשְׁמָר מִן הַחֲטָא, וּבְמִדּוֹת הָאֱלֹהִים תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בְּחִלְקָהּ, וְכֹאֲשֶׁר תִּתְּנֶהָג בְּמִדַּת הָעֲנוּהָ לְהִתְבּוֹשֵׁשׁ מִכָּל אָדָם וְלִהְיוֹת פְּחוּד מִמֶּנּוּ (מֵהַשִּׁ"ת) וּמִן הַחֲטָא, אֲזַ תִּשְׁרָה עֲלֶיךָ רוּחַ הַשְּׂכִינָה, וְזִיו כְּבוֹדָהּ, וְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא: וְעַתָּה בְּנֵי דַע וּרְאֵה, כִּי הַמִּתְגַּאֲה בְּלִבּוֹ עַל הַבְּרִיּוֹת, מוֹרֵד הוּא בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם, כִּי מִתְפָּאֵר הוּא בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוּת לְבִשׁ וְגו'. וּבִמָּה יִתְגַּאֲה לֵב הָאָדָם, אִם בְּעוֹשֶׁר, יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר, וְאִם בְּכָבוֹד, הֲלֹא לֵאלֹהִים הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְהָעוֹשֶׁר וְהַכְּבוֹד מִלִּפְנֵיךָ, וְאֵיךְ מִתְפָּאֵר בְּכָבוֹד קוֹנוֹ. וְאִם מִתְפָּאֵר בְּחֻכְמָה, מִסִּיר שְׂפָה לְגִיאֵמָנִים, וְטַעַם זְקֵנִים יִקַּח. נִמְצָא הַכֹּל שְׂוֵה לִפְנֵי הַמְּקוֹם, כִּי בְּאִפּוֹ מִשְׁפִּיל גְּאִים, וּבְרִצּוֹנוֹ מַגְבִּיחַ שְׂפָלִים, לְכֵן הַשְּׂפִיל עֲצֻמָּה וּיְנִשְׂאָה הַמְּקוֹם: עַל כֵּן אֲפָרֵשׁ לָךְ אֵיךְ תִּתְּנֶהָג בְּמִדַּת הָעֲנוּהָ לְלַכֵּת בָּהּ תְּמִיד. כָּל דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּנִחַת, וְרֹאשְׁךָ כְּפוּף, וְעֵינֶיךָ יְבִיטוּ לְמַטָּה לְאָרֶץ וְלִבָּהּ לְמַעְלָה, וְאַל תִּבְטֵי בְּפְנֵי אָדָם בְּדַבְּרָהּ עִמוֹ, וְכָל אָדָם יִהְיֶה גְדוֹל מִמֶּךָ בְּעֵינֶיךָ, וְאִם חָכֵם אוֹ עֹשִׂיר הוּא, עֲלֶיךָ לְכַבְּדוֹ. וְאִם רָשׁ הוּא, וְאֲתָה עֹשִׂיר אוֹ חָכֵם מִמֶּנּוּ, חֲשׁוּב בְּלִבָּהּ כִּי אֲתָה חָיִב מִמֶּנּוּ וְהוּא זְכָאִי מִמֶּךָ, שֶׁאִם הוּא חוֹטָא הוּא שׁוֹגֵג וְאֲתָה מְזִיד: בְּכָל דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשִׂיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ וּבְכָל עֵת, חֲשׁוּב בְּלִבָּהּ כְּאִילוֹ אֲתָה עוֹמֵד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁכְיָתוֹ עֲלֶיךָ. כִּי כְּבוֹדוֹ מְלֹא הָעוֹלָם, וּבְבִרְיָה יְהִי בְּאִימָה וּבִירְאָה כְּעֹבֵד לִפְנֵי רַבּוֹ, וְתִתְבַּיֵּשׁ מִכָּל אָדָם, וְאִם יִקְרָא אִישׁ אֶל תַּעֲנֶהוּ בְּקוֹל רֵם, רַק בְּנִחַת כְּעוֹמֵד לִפְנֵי רַבּוֹ: וְהִיוּ זֵהִיר לְקִרוֹת בְּתוֹרָה תְּמִיד אֲשֶׁר תּוֹכַל לְקַיְמָהּ, וְכֹאֲשֶׁר תִּקְוֶה מִן הַסֵּפֶר, תִּחַפֵּשׂ בְּאֲשֶׁר לְמִדַּת אִם יֵשׁ בוֹ דָּבָר אֲשֶׁר תּוֹכַל לְקַיְמוֹ, וְתִפְשֵׁשׂ בְּמַעֲשִׂיךָ בְּבִקְרָה וּבְעֵרֵב, וּבְזָה יִהְיֶה כָּל יְמֶיךָ בְּתִשְׁוִבָה: וְהִסֵּר כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם מִלִּבָּהּ בְּעֵת הַתְּפִלָּה, וְהִכֵּן לִבָּהּ לִפְנֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְטָהַר רַעֲיוֹנֶיךָ, וְחֲשׁוּב הַדְּבוּר קוֹדֵם שֶׁתּוֹצִיאֵנּוּ מִפִּיךָ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָהּ בְּכָל דָּבָר וְדָבָר וְלֹא תִחַטָּא, וּבְזָה יִהְיֶה דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשִׂיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ יִשְׁרִים, וְתִפְלָתְךָ תִּהְיֶה זְכָה וּבְרָה וּנְקִיָּה וּמְכֻנָּה וּמְקַבְּלַת לִפְנֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר תִּכֵּן לִבֶּם תִּקְשִׁיב אֲזִנֶּיךָ: תִּקְרָא הָאֲגָרַת הַזֹּאת פֶּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ וְלֹא תִפְחוֹת, לְקַיְמָה וְלְלַכֵּת בָּהּ תְּמִיד אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְמַעַן תִּצְלַח בְּכָל דְּרָכֶיךָ וְתִזְכָּה לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן לְצַדִּיקִים, וּבְכָל יוֹם שֶׁתִּקְרָאנָה יַעֲנוּךָ מִן הַשָּׁמַיִם כְּאֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִבָּהּ לְשֹׂאוֹל עַד עוֹלָם אָמֵן סֻלָּה:

תפילת השל"ה הקדוש

תפלה מספר של"ה הקדוש לכל עת, ובפרט לער"ח סיון המוכתר בכתר של תורה, להתפלל על עצמו ועל צאצאיו לילך בדרכי ישראל לחינוך הילדים ולזווגיהם בבנין בתים של תורה וקדושה. (ספר שני לוחות הברית מסכת תמיד פרק גר מצוה)

הל עלינו חובת התפלה ובקשה להשם יתברך בכל צרכינו, כי הכל מאיתו יתברך, על כן בכל מה שיצטרך האדם בכל עת ובכל שעה, ירגיל על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' יהבו. ובעת הפעולה יאמר בכל

צרכיו לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים הצליח דרכי כי מאתך הכל וכו'. וביותר צריך זירוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם, ואגב כל צרכיהם וזיווגם, מה' יצא הדבר. ולבי אומר שעת רצון לתפלה זו בערב ראש חודש סיון, הוא החודש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקינו. וראוי לישב בתענית ביום ההוא הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל ענייני הבית איסור והיתר וטומאה וטהרה וכל העניינים, ויתנו צדקה לעניים הגונים. ואם אפשר לבעל להתענות אז הפסקה מה טוב ומה נעים, ועל כל פנים יהיה תענית גמור ככל דיני תענית צבור.

נוהגים לומר לפני כן עשרה פרקי תהילים שהשל"ה תיקן לאומרים בכל יום: עט, פ, קלז, כה, נא, צ, פט, צח, קז, צו.

ויש נוהגים אח"כ לקרוא אותיות קר"ע שט"ן מפרק קיט. ואחר כך אומרים את התפילה על הילדים:

"אתה הוא יהוה אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל, ובראת עולמך בגין להשתמודעא (כדי להודיע) אלהותך באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמה ונחלתה אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמה הגדול:

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יהוה אלהינו שני צוויים, כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אתם את בניכם", והפונה בשתייהן אחת, כי לא לתהו בראת כי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו (וצאצאי צאצאינו) וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמה ולומדי תורתך ובכן אבוא אליך יהוה מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנתי, ועיני לה תלויזת עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות לתכלית שהם ואני פלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק בלבונו במצותיך לאהבה וליראה את שמה:

אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, זכרנו לחיים נצחיים כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו ישמעאל יחיה לפניה", ופרשו רבותינו זכרונם לברכה, "ביראתך":

כי על פן, באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע פשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמן, אף שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי (בעלי) מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא (סוד), מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדוך באהבה ובראה פנימית, לא יראה חיצונית, ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד, ותן להם בריאות וכבוד וכח, ותן להם קומה ויפי וחו וחסד, ויהיה אהבה ואחווה ושלום ביניהם, ותזמין להם זיוגים הגונים מצרע תלמידי חכמים מצרע צדיקים, וגם זיוגים יהיו כמותם ככל אשר התפללתי עליהם, כי זפרון אחד עולה לכאן ולכאן:

אתה יהוה יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי כוננתי בכל אלה למען שמה הגדול והקדוש ולמען תורתך הקדושה, על פן ענני יהוה ענני בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, ובגללם תושיע בנים להיות הענפים דומים לשרשם ובעבור דוד עבדך רגל רביעי במרפכה, המשוור ברוח קדשך:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאֵה יְהוָה הַהֲלֵךְ בַּדְּרָכָיו: יִגִּיעַ כַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפְנוֹ פִּרְיָהּ
בְּיִרְפָּתַי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי כֹן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְיִרְאֵה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְיִרְאֵה בְּנִים לְבְנִיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אָנָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה יִקְרָם בְּנוֹ הַפְּסוּק וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּךָ אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר
שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמְוִשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: